

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1738/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владан Пантовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., ради сметања права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 597/19 од 13.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 597/19 од 13.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 597/19 од 13.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 209/18 од 01.11.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и утврђено је да је тужени сметао тужиоца у праву својине и коришћења породичне стамбене зграде у ... у ул. ... број ..., изграђена на кат. парц. број .. КО ..., на тај начин што је на огради која је изграђена између кат. парц. број .. и кат. парц. број .. КО ... поставио лимене табле које својим површинама затварају два прозора на приземном делу тужиочеве куће, чиме је спречен простор светлости у тужиочеве собе, па је обавезан тужени да уклони лимене табле. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено је да је тужени сметао тужиоца у праву својине и коришћења породичне стамбене зграде у ... у ул. ... број .., изграђена на кат. парц. број .. КО ... на тај начин што је део ограде изграђене између кат. парц. број .. и кат. парц. број .. КО ..., а који полази од кат. парц. број .. у дужини од 2,12 м изградио противно важећим прописима, јер је ограду изградио од висине 160 цм па је обавезан тужени да тај део ограде поруши до законски одређене висине од 19 цм. Ставом трећим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено је да је тужени изградњом помоћног објекта лоцираног у дну дворишта уз јужну линију кат. парц. број .. без правног основа заузео део тужиочеве кат. парц. број .. у границама са североистока 0,44 м, са југа 0,15 м и са запада 0,42 м па је обавезан тужени да део помоћног објекта који залази у кат. парц. тужиоца уклони. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 159.112,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 597/19 од 13.11.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је пресуда Основног суда у Новом Пазару П 209/18 од 01.11.2018. године у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке преиначена је пресуда Основног суда у Новом Пазару П 209/18 од 01.11.2018. године у ставу другом изреке и одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужени узнемиравао тужиоца у праву својине и коришћењу породичне стамбене зграде у ... у ул. ...број .. која је изграђена на кат. парц. .. КО ..., на тај начин што је део зграде изграђен између кат. парц. .. и кат. парц. .. КО ..., а која полази од кат. парц. .. у дужини од 2,12 м изградио противно важећим прописима јер ограду изградио од висине 160 цм те да се обавезе тужени да тај део ограде поруши до законски одређене висине од 19 цм. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - дела којим је одбијена жалба, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује сходно члану 404. ЗПП ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења, на основу члана 404. ЗПП, оценио да у конкретном случају нема места одлучивању о ревизији туженог као о посебној ревизији, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Тужени уз ревизију није приложио нити се позвао на судске одлуке које би указивале на различито поступање, односно супротно пресуђење судова у истоветној чињенично-правној ситуацији као у конкретном случају, те не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 25.04.2012. године, а вредност спора означеног у тужби је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско правном спору у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изнето, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић